

ECLI:NL:CRVB:2006:AY9732

Instantie	Centrale Raad van Beroep
Datum uitspraak	04-10-2006
Datum publicatie	13-10-2006
Zaaknummer	04-5447 WAO
Rechtsgebieden	Bestuursrecht Socialezekerheidsrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	WAO-schatting.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

04/5447 WAO

Centrale Raad van Beroep

Meervoudige kamer

U I T S P R A A K

op het hoger beroep van:

[appellante], wonende te [woonplaats] (hierna: appellante),

tegen de uitspraak van de rechtbank Rotterdam van 23 augustus 2004, 03/3219 (hierna: aangevallen uitspraak),

in het geding tussen:

appellante

en

de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (hierna: Uvw).

Datum uitspraak: 4 oktober 2006

I. PROCESVERLOOP

Namens appellante heeft mr. J.M.L.G. de Jong, advocaat te Rotterdam, hoger beroep ingesteld.

Het Uvw heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 23 augustus 2006. Appellante is verschenen, bijgestaan door mr. De Jong. Het Uvw heeft zich met kennisgeving niet laten vertegenwoordigen.

II. OVERWEGINGEN

Voor de in dit geding van belang zijnde feiten en omstandigheden verwijst de Raad naar de aangevallen uitspraak.

De Raad volstaat hier met de vermelding dat het Uvw bij besluit van 18 september 2003 (hierna: bestreden besluit) zijn besluit van 11 juni 2003 heeft gehandhaafd, waarbij de aan appellante met ingang van 19 augustus 2002 toegekende uitkering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO), welke werd berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 45 tot 55%, met ingang van 11 augustus 2003 is herzien naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 35 tot 45%.

De rechtbank heeft het beroep van appellante tegen het bestreden besluit ongegrond verklaard. Daartoe heeft de rechtbank terzake van de medische kant van de arbeidsongeschiktheidsbeoordeling overwogen geen reden te zien om het oordeel van de verzekeringsarts en de bezwaarverzekeringsarts voor onjuist te houden, nu dit is gebaseerd op dossierkennis, anamnese en medisch onderzoek. Voorts merkt de rechtbank op dat door of namens appellante in beroep geen (nieuwe) informatie van medische aard is overgelegd die een ander licht werpt op haar gezondheidstoestand per

11 augustus 2003 en op de mogelijkheden die hieruit voortvloeien voor het verrichten van gangbare arbeid.

De Raad stelt vast dat het hier gaat om een geschil van medische aard. Appellante is uitgevallen met een voorhoofdsholteontsteking en de ziekte van Pfeiffer. Nadien hebben zich vermoeidheidsklachten ontwikkeld. Bij het eerste onderzoek op 24 juni 2002 heeft de verzekeringsarts bij de vaststelling van de belastbaarheid van appellante onder meer rekening gehouden met een urenbeperking tot maximaal 20 uur per week. Bij het vervolgonderzoek ruim zeven maanden later achtte de verzekeringsarts de eerder opgestelde belastbaarheid niet meer actueel en liet hij de urenbeperking vervallen. Daarbij is overwogen dat de moeheidsklachten niet konden worden gestaafd dan wel geobjectiveerd. De bezwaarverzekeringsarts heeft dit medische oordeel na bestudering van het dossier en een gesprek met appellante onderschreven. De medische beoordeling is naar het oordeel van de Raad op zorgvuldige wijze verricht. Van de zijde van appellante zijn geen medische gegevens overgelegd die de bevindingen en conclusies van de (bezwaar)verzekeringsarts weerleggen of op zijn minst twijfel aan de juistheid daarvan oproepen. De brief van de arts P.W.M. van Meerendonk van 5 juli 2004, die kort voor de zitting van de rechtbank is ingezonden, is daartoe ontoereikend, reeds omdat deze geen bevindingen van een medisch onderzoek bevat en niet is toegespitst op de gezondheidstoestand van appellante op de datum in geding. De in hoger beroep aangevoerde grieven van medische aard ontberen eveneens een deugdelijke medische onderbouwing. De Raad kan, afgaande op de beschikbare medische gegevens, niet tot het oordeel komen dat er reden is om te twijfelen aan de juistheid van de medische bevindingen en conclusies van de (bezwaar)verzekeringsarts. Er is dan ook geen aanleiding een onafhankelijke medisch deskundige te raadplegen. Voorts ziet de Raad geen reden de arbeidskundige grondslag van het bestreden besluit voor onjuist te houden.

Uit het vorenstaande volgt dat de aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

De Raad acht geen termen aanwezig om toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende:

Bevestigt de aangevallen uitspraak.

Deze uitspraak is gedaan door Ch. van Voorst als voorzitter en M.C. Bruning en M.C.M. van Laar als leden. De beslissing is, in tegenwoordigheid van P.H. Broier als griffier, uitgesproken in het openbaar op 4 oktober 2006.

(get.) Ch. van Voorst.

(get.) P.H. Broier.